

ΕΤΟΣ 62οv

16 Μαρτίου 2014

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 11 (3172)

Ο ΧΡΙΣΤΟΣ ΙΑΤΡΟΣ ΤΩΝ ΨΥΧΩΝ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΩΜΑΤΩΝ

Ὁ Χριστός βρίσκεται σέ κάποιο σπίτι στήν Καπερναούμ καί διδάσκει, μᾶς ἀναφέρει ἡ σημερινή εὐαγγελική περικοπή, ἀγαπητοί ἀδελφοί. Ὑπῆρχε κοσμοσυρροή, δέν χωροῦσαν ἄλλοι. Ξαφνικά ἔρχονται τέσσερις ἄνδρες μεταφέροντας κάποιον παράλυτο πάνω σ' ἓνα κρεβάτι κι ἐπειδή δέν μπορούσαν νά τόν περάσουν ἀπό τήν πόρτα, ἀνέβηκαν στή στέγη, τή χάλασαν καί κατέβασαν τόν παράλυτο μπροστά στόν Χριστό. Ἐκεῖνος τοῦ συγχώρεσε τίς ἁμαρτίες σκανδαλίζοντας τό ἰουδαιοφαρισαϊκό κατεστημένο τῆς ἐποχῆς καί τόν θεράπευσε.

Παραλυσία καί ἁμαρτία

Ἅμαρτία σημαίνει ἀστοχία. Σημαίνει ὅτι κάποιος παρεκκλίνει ἀπό τήν πορεία του. Σημαίνει ἐκτροχιασμό. Σημαίνει παραλυσία τῆς ψυχῆς πρῶτα, ἡ ὁποία συνεπάγεται πολλῆς φορές ἀσθένειες καί στό σῶμα. « Ἀσθενεῖ μου καί ἡ ψυχή » ψάλλει ἡ Ἐκκλησία μας. Αὐτό ἤθελε νά τονίσει ὁ Χριστός ὅταν εἶπε στόν παραλυτικό « τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου » (2,5). Αὐτό τό εἶπε στόν παραλυτικό μέ τήν ἐξουσία του ὡς Θεοῦ, θέλοντας νά τονίσει καί τή στενή σχέση ἁμαρτίας καί ἀσθένειας. Μόνον ὁ Θεός μπορεῖ νά συγχωρεῖ τίς ἁμαρτίες καί ὅταν καί ὁ ἱερέας συγχωρεῖ τόν ἁμαρτωλό στή διάρκεια τοῦ μυστηρίου τῆς ἐξομολόγησιν τό κάνει ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου, διότι τήν ἱερωσύνη ἐκεῖνου φέρει ἐπάνω του καί ἐντός του.

Τό δίπολο ἁμαρτίας-πτώσιν καί ἀνόρθωσιν ἐκφράζουν καί οἱ γονυκλισίες. Τό γονάτισμα ἐκφράζει τήν πτώση τοῦ ἀνθρώπου καί ἡ ἀνόρθωση ἐκφράζει τήν ἀποκατάστασή του ἐν Χριστῷ μέσα ἀπό τή μετάνοια, ὅπως μᾶς ἐξηγοῦν τόσο ὁ μάρτυρας Ἰουστίνος, ὅσο καί ὁ Μέγας Βασίλειος.

Ἡ σχέση ἁμαρτίας καί ἀσθένειας φαίνεται πολύ καλῆ καί στίς περιπτώσεις τῶν ψυχικῶν ἀσθενειῶν, ὅπου λόγῳ τῆς ἀσχημῆς ζωῆς του ὁ ἄνθρωπος γεμί-

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Μάρκ. β' 1-12)

«Οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, εἰσῆλθε πάλιν ὁ Ἰησοῦς εἰς Καπερναοῦμ· καὶ ἠκούσθη, ὅτι εἰς οἶκόν ἐστι. Καὶ εὐθέως συνήχθησαν πολλοί, ὥστε μηκέτι χωρεῖν μηδὲ τὰ πρὸς τὴν θύραν· καὶ ἐλάλει αὐτοῖς τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται πρὸς αὐτὸν παραλυτικὸν φέροντες, αἰρόμενον ὑπὸ τεσσάρων· καὶ μὴ δυνάμενοι προσεγγίσει αὐτῷ διὰ τὸν ὄχλον, ἀπεστέγασαν τὴν στέγην ὅπου ἦν, καὶ ἐξορύξαντες χαλῶσι τὸν κράββατον, ἐφ' ᾧ ὁ παραλυτικὸς κατέκειτο. Ἰδὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Τέκνον, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Ἦσαν δὲ τινες τῶν γραμματέων ἐκεῖ καθηήμενοι, καὶ διαλογιζόμενοι ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν· Τί οὕτως οὕτω λαλεῖ βλασφημίας; τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας, εἰ μὴ εἷς, ὁ Θεός; Καὶ εὐθέως ἐπιγινούς ὁ Ἰησοῦς τῷ πνεύματι αὐτοῦ, ὅτι οὕτως αὐτοὶ διαλογίζονται ἐν ἑαυτοῖς, εἶπεν αὐτοῖς· Τί ταῦτα διαλογίζεσθε ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί ἔστιν εὐκολώτερον, εἰπεῖν τῷ παραλυτικῷ, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ περιπάτει; Ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀφιέναι ἐπὶ τῆς γῆς ἁμαρτίας, λέγει τῷ παραλυτικῷ· Σοὶ λέγω, ἔγειραι, καὶ ἄρον τὸν κράββατόν σου, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἠγέρθη εὐθέως, καὶ ἄρας τὸν κράββατον, ἐξῆλθεν ἐναντίον πάντων, ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξάζειν τὸν Θεόν, λέγοντας· ὅτι οὐδέποτε οὕτως εἶδομεν.

Ζεῖ φιλοσοφίας, οἱ ὁποῖοι χρονίζουσι, γίνονται μόνιμοι καθεστῶς στὴν ψυχὴ του, χάνει τὴν ἡρεμίαν του καὶ κατόπι τὸ σῶμα ἀρρωσταίνει. Στὴ μεγάλη πληθυσμολογία τῶν περιπτώσεων μία εἰδικρινὴς ἐξομολόγησις μὲ μετάνοιαν διορθώνει ἐντελῶς τὴν κατάστασι αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου. Πολλοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θεραπεύονται καὶ διακόπτουσι τὴν ἐπαφὴν τους μὲ τοὺς εἰδικούς καὶ τὴν φαρμακοθεραπείαν. Τὸ δὲ Σῶμα καὶ Αἷμα τοῦ Κυρίου ἀποκαθιστᾷ τὸν ἀνθρώπου καθαρίζοντάς τον ἀπὸ κάθε εἶδους ρύπου.

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς

Ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς, ὁ ὁποῖος γνωρίζει πάρα πολὺ καλὰ τὴ «ψυχολογία» τῆς ἁμαρτίας καὶ στὸν ὁποῖο εἶναι ἀφιερωμένη ἡ σημερινὴ δευτέρη Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν, ἔχει γράψει μία πολὺ ὠραία ὁμιλίαν πάνω στὸ σημερινὸ Εὐαγγέλιον.

Εἶναι ὁ Ἅγιος ἐκεῖνος πού συνόψισε τὴν Πατερικὴν παράδοσι δεκατεσσάρων αἰῶνων καὶ μᾶς τὴν πρόσφερε μέσα ἀπὸ τὴ δική του γλῶσσα. Ὁ Ἅγιος ἔλεγε τὸ αὐτονόητο, πού φαίνεται πῶς εἶχαν λησμονήσει οἱ περισσότεροι ἐκκλησιαστικοὶ ἄνδρες τῆς ἐποχῆς του παρασυρμένοι ἀπὸ τὸν φιλόσοφον Βαρλαάμ, ὁ ὁποῖος μέσα ἀπὸ τὴ φιλοσοφίαν του παρουσίαζε ἕναν Θεὸ ἀπρόσιτον, ἀνίκανον νὰ ἐπέμβῃ στὰ ἀνθρώπινα. Ὁ Ἅγιος κατατροπώνοντας αὐτοῦ τοῦ

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν, ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς εἰς τὴν Καπερναοὺμ καὶ διαδόθηκε ὅτι βρῖσκεται σὲ κάποιο σπίτι. Καὶ ἀμέσως ἐμαζεύθησαν πολλοί, ὥστε νὰ μὴ τοὺς χωρῆ πλέον οὔτε ὁ κῶρος ἐμπρὸς εἰς τὴν πόρτα, καὶ τοὺς ἐκήρυτε τὸν λόγον. Καὶ ἔρχονται καὶ τοῦ φέρουν ἓνα παραλυτικόν, τὸν ὁποῖον ἐβάσταζαν τέσσερα πρόσωπα. Καὶ ἐπειδὴ δὲν μπορούσαν νὰ τὸν πλησιάσουν ἐξ αἰτίας τοῦ πλήθους, ἀφήρεσαν τὴν στέγην, ὅπου εὐρίσκετο, ἔκαναν ἓνα ἄνοιγμα καὶ κατέβασαν τὸ κρεββάτι, ὅπου ἦτανε ξαπλωμένος ὁ παραλυτικός. Ὅταν ὁ Ἰησοῦς εἶδε τὴν πίσιν τους, λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν, «Παιδί μου, σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι». Ἐκάθοντο δὲ ἐκεῖ μερικοὶ ἀπὸ τοὺς γραμματεῖς καὶ ἐσκέποντο μέσσα τους, «Γιατί λέγει αὐτὸς βλασφημίας κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; Ποιὸς μπορεῖ νὰ συγχωρῆ ἁμαρτίας παρά μόνον ἓνας, ὁ Θεός;». Ὁ Ἰησοῦς ἀμέσως ἐκατάλαβε μέσα του ὅτι αὐτὰ σκέπονται καὶ τοὺς λέγει, «Γιατί κάνετε τίς σκέψεις αὐτές μέσα σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον νὰ πῶ εἰς τὸν παραλυτικόν, “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι” ἢ νὰ πῶ, “Σήκω ἐπάνω καὶ πάρε τὸ κρεββάτι σου καὶ βὰδιζε”; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῆ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς» – λέγει εἰς τὸν παραλυτικόν, «Σοῦ λέγω, σήκω ἐπάνω καὶ πάρε τὸ κρεββάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου». Καὶ ἐσηκώθηκε ἀμέσως καὶ ἀφοῦ ἐσήκωσε τὸ κρεββάτι ἐβγήκε ὑπὸ τὰ βλέμματα ὄλων, ὥστε νὰ ἐκπλαγοῦν ὄλοι καὶ νὰ δοξάζουν τὸν Θεὸν καὶ νὰ λέγουν, «Ποτε δὲν εἶδαμε τέτοια πράγματα».

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

εἶδους τῆ φιλοσοφικῆς διδασκαλίᾳ μίλησε γιὰ τίς ἄκτιστες ἐνέργειες τοῦ Θεοῦ, γιὰ τὸν ἀγῶνα τοῦ ἀνθρώπου νὰ καθαριστεῖ ἀπὸ τὰ πάθη του καὶ τῆ δυνατότητά του νὰ ἀξιωθεί νὰ δεῖ τὸ ἄκτιστο φῶς τοῦ Θεοῦ, δωρεὰ πού δίδεται σὲ ὅλους ὅσοι ἔτι ἀγωνίζονται, ὄχι μόνον μοναχοὺς, ἀλλὰ καὶ λαϊκοὺς, ἄνδρες καὶ γυναῖκες, ἐγγραμμάτους καὶ ὀλιγογραμμάτους.

Τέσσερις σωτήριοι παράγοντες

Αὐτὸς λοιπὸν ἐξηγεῖ ὅτι οἱ τέσσερις πού σηκώνουν τὸν παράλυτο καὶ τὸν πηγαίνουν στὸν Χριστὸ γιὰ νὰ τὸν θεραπεύσει ὑποτυπώνουν τέσσερις παράγοντες ἀπαραίτητους γιὰ τῆ σωτηρία τοῦ ἀνθρώπου. Ὁ πρῶτος παράγοντας εἶναι ἡ αὐτομεμψία, τὸ νὰ ἔχει δηλαδὴ κανεὶς ταπείνωση καὶ νὰ πιστεῦει ὅτι εἶναι ἁμαρτωλὸς. Αὐτὸ θὰ τὸν ὀδηγήσει στὴ μετὰ συντριβῆς ἐξομολόγηση, πού συνιστᾷ τὸν δεῦτερο παράγοντα. Τρίτο, ἀποφασίζει νὰ πάρει διαζύγιο ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, δηλαδὴ νὰ μὴν ἐπαναλάβει τίς ἴδιες ἁμαρτίες, ὅσο εἶναι ἐφικτό. Τέταρτο, ἀρχίζει νὰ προσεύχεται ἀδιάλειπτα γιατί μέσα ἀπὸ τὴν προσευχὴ θὰ λάβει τὴν χάριν τοῦ Θεοῦ ὥστε νὰ πετύχει ὅλα τὰ παραπάνω.

Χρειάζεται ὁμως τὸ χάλασμα τῆς ὀροφῆς. Ἡ ἁμαρτία εἶναι ἀσθένεια τοῦ νοῦ κατὰ τοὺς Πατέρες. Τὸ «χάλασμα» τῆς στέγης, σημαίνει νὰ καθαριστεῖ ὁ νοῦς

16 Μαρτίου 2014: ΚΥΡΙΑΚΗ Β΄ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΓΡΗΓΟΡΙΟΥ ΠΑΛΑΜΑ)

Σαββίνου του Αιγυπτίου († 287). Ίουλιανού μάρτυρος (γ΄ αι.).

Χριστοδούλου οσίου του ἐν Πάτμῳ.

Ἦχος: πλ. α΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Απόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μρ. β΄ 1 - 12.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 23 Μαρτίου, Γ΄ Νηστειῶν (τῆς Σταυροπροσκυνήσεως).

Απόστολος: Ἐβρ. δ΄ 14 - ε΄ 6 – Εὐαγγέλιον: Μρ. ν΄ 34 - θ΄ 1.

ἀπό τὰ ἐμπαθῆ νοήματα, σκέψεις, ἐπιθυμίες καί τὰ πάθη, ὥστε ταπεινωμένους νά «κατέβει» στήν καρδιά καί νά συναντήσῃ τή χάρη τοῦ Χριστοῦ, ἡ ὁποία παραμένει καί περιμένει ἐκεῖ ἀπό τή σωτήρια ἡμέρα τῆς Βάπτισής μας.

Ἐδῶ οἱ Πατέρες μιλοῦν γιά τή «βασίλική κάθοδο» τοῦ νοῦ στήν καρδιά, ἀπό ὅπου ὁ τεταπεινωμένος ἄνθρωπος ἀκούει νά ἀναπέμπεται ἡ προσευχή ἀδιάληπτα στόν Θεό, νύχτα καί ἡμέρα κατά τό «ἐγώ καθεύδω καί ἡ καρδιά μου ἀγρυπνεῖ» (Ἰ Α. Ἀσμ. 5,2). Τότε ὁ ἄνθρωπος δέν κάνει προσευχή, ἀλλῆ ἔχει γί-
νει ὁ ἴδιος προσευχή, λαμβάνει πλοῦσιες τίς εὐλογίες τοῦ Θεοῦ καί χαίρει ἄκρας ὑγείας, ἀκόμη καί ἂν σωματικά ὑποφέρει καί ἀσθενεῖ.

Ἄρχιμ. Ε. Τ.

ΝΕΕΣ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗ ΔΙΑΚΟΝΙΑ

Χρήστου Σπ. Βούλγαρη, Ὁμοι. Καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

ΕΙΣΑΓΩΓΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΑΙΝΗΝ ΔΙΑΘΗΚΗΝ (τόμοι 2)

(Τόμ. Α΄: σελ. 758, σχῆμα 17x24 – Τόμ. Β΄: σελ. 657, σχ. 17X24)

Κυκλοφορεῖται ἀπό τίς ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας ἡ ἐμβριθής δίτομη μελέτη τοῦ Χρ. Βούλγαρη, ὅπου διερευνᾶται ἡ ἱστορία γενέσεως ἐκάστου βιβλίου τῆς Καινῆς Διαθήκης, ἡ ἱστορία τῶν χειρογράφων, τῶν ἐκδόσεων καί τῶν διαφορῶν μεταφράσεων αὐτῶν, καθώς καί ἡ ἱστορία τοῦ Κανόνος αὐτῆς.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΠΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἐσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὀμιλεῖ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίσεις, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΠΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr